

Nazwa *Krzyżmo* wywodzi się z Imienia: Chrystus (*Christus* – *Chrisma* – *Krzyżmo*). Symbolizuje Chrystusa, w którym człowieczeństwo jest związane z Bóstwem. Woń krzyżma jest wezwaniem, byśmy roznosili w naszym życiu „woń Chrystusa”. **Chodzi o to, byśmy przez bliskość z Chrystusem, zjednoczenie z Nim w miłości, mogli rozwijać podstawowe powołanie, które otrzymaliśmy na chrzcie św. – chodzi o powołanie do świętości.** Reprezentowania Chrystusa i tworzącego się tu na ziemi Jego Królestwa. Tego co czynił On na ziemi od uwielbiania Boga w modlitwie poprzez nauczanie Słowem i czynem jak się kocha Ojca Niebieskiego i ludzi. Jeśli będziemy promieniować świętością, to wtedy inni będą mogli zobaczyć w nas autentycznych świadków obecności Boga w Świecie.

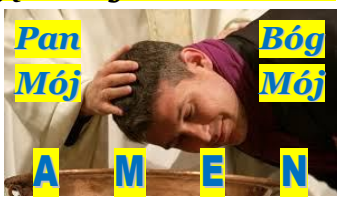
Źródło: <https://liturgia.wiara.pl/doc/420030.Niedziela-Chrztu-Panskiego-C>

○○○ MYŚLENIE BOŻE – CHRZEST ŚWIĘTY – WIEKOŚĆ WYDARZENIA ○○○

Chrzest św. w pierwszych wiekach istnienia Kościoła stanowił głębokie przeżycie religijne. Dorosły katechumen, przygotowywany do jego przyjęcia i stopniowo wtajemniczany w Prawdy wiary św., odczuwał doniosłość przemiany, jaka w nim zachodziła. Osobiście wyrzekał się szatana, wyznawał swą wiarę i wolę przyjęcia tego sakramentu. Obdarzany białą szatą, znakiem Łaski Bożej, zamieszkania w nim Ducha św. i przybrania za Dziecię Boże, zdawał sobie sprawę z obowiązku strzeżenia tej niebywalej godności, jaką nabywał. Wprowadzenie do świątyni było świadomym aktem włączenia się do społeczności wiernych, a wręczona świeca przypominała mu nakaz Chrystusowy: „Tak niechaj świeci światłość wasza przed ludźmi, aby widzieli uczynki wasze dobre i wielbili Ojca waszego, który jest w niebiesiech”. Od wprowadzenia Chrztu św. dzieci, osobisty udział przyjmujących go zanika. Dziecko pozbawione jest tych wszystkich przeżyć, które były udziałem dorosłego katechumena. W jego imieniu działają rodzice chrzestni, a dziecko bez zrozumienia i swej woli rodzi się do nowego, nadprzyrodzonego życia. W czasie prześladowań chrześcijanie, by umocnić się w wierze na czekające ich cierpienia, corocznie odnawiali zawarte z Bogiem przymierze Chrztu św. Św. Grzegorz nazywa tę uroczystość „jaśniejącym dniem światła”. Jeśli poganie obchodzą dzień swego urodzenia, to słusniejsze, aby chrześcijanie uroczystość święcili rocznicę swego narodzenia się dla Boga. Wprawdzie obchodzą oni dzień swego Patrona, którego imię zostało im nadane na Chrzcie św., ale wiemy, że ta uroczystość daleko w dzisiejszej praktyce odbiega od uczczenia świętych. Zabiegając o przywrócenie jej charakteru religijnego, wprowadzamy obok tej praktyki, nową u nas tak mało jeszcze znaną praktykę uroczystego obchodzenia rocznicy Chrztu świętego. Św. Franciszek Salezy w dzieciństwie swym gromadził przy chrzcielnicy swych kolegów, tak do nich przemawiając. „Tu miejsce, gdzieśmy się stali Dziećmi Bożymi, to też dziękujemy za to Panu Bogu w kornej modlitwie lub śpiewem: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św.” **Rocznice Chrztu św. zasadniczo powinno się obchodzić w tym kościele, w którym miało miejsce przyjęcie tego sakramentu. To umocni przywiązanie do tej świątyni, w której po raz pierwszy Łaska zstąpiła do duszy.** Niech chrześcijanin tak ceni kościół swego Chrztu św., jak król francuski, Ludwik IX. Mawiał on: „Kaplicę zamkową, w której mnie ochrzczono, cenię dlatego wyżej, niż katedrę w Reims, gdzie ukoronowano mnie na króla. Uzyskaną na Chrzcie godność Syna Bożego

Pan Mój Bóg Mój
A M E N

uważam za daleko wyższą, niż godność królewską; godność królewską utracę w chwili śmierci, lecz jako Dziecię Boże osiągnę Chwałę wieczną”. W pierwszym rzędzie w rocznicę otrzymania Łaski Bożej, usynowienia Bożego, zbratania z Chrystusem, nabycia praw do Bożego dziedzictwa trzeba to przymierze z Bogiem odnowić przez oczyszczenie duszy w sakramencie Pokuty i zjednoczenie z Bogiem w Komunii św., aby stać się czystym i miłym Panu, jak w dniu Chrztu św. Na ten punkt uroczystości, jako najważniejszy, położymy szczególny nacisk, dowodząc, że jedynie godnym uczczeniem tego ważnego zdarzenia w życiu jest stan łaski, połączenia się z Bogiem, możność powtórzenia za św. Pawłem: „Żyję już nie ja, żyje we mnie Chrystus”. (Ks. Józef Żelazek)

“Chrzest jest „bramą” otwierającą dostęp do nowego życia w Chrystusie. Jego znaczenie jest olbrzymie – wszystkie inne sakramenty zależą od tego pierwszego sakramentu.”

○○○ NIE Z PRZEMYŚLA ALE... Z PRZEMYŚLEŃ INTERNAUTY ○○○

† * SPOJRZENIE NA ROCZNICĘ CHRZTU ŚWIĘTEGO DZIECKA * †

Chrzest Święty jest ważnym wydarzeniem religijnym, ale również i dobrą okazją do spotkania w rodzinnym gronie. W kulturze przyjęło się, że wiele uroczystości, takich jak urodziny czy imieniny, ma swoje rocznice. Czy wobec tego powinno się również obchodzić osobistą rocznicę Chrztu świętego? Chrzest święty powszechnie jest uważany za jednorazowy i ogólny obowiązek nałożony na rodziców, którzy wyznają wiarę katolicką. Zwykle ludzie nie zdają sobie sprawy z wagi tego sakramentu. Tymczasem obrzęd Chrztu św. nie ogranicza się tylko do krótkiej ceremonii podczas Mszy świętej, na którą składa się polanie głowy dziecka wodą święconą. Waga sakramentu Chrztu św. jest tak samo duża, jak samych narodzin dziecka. Chrzest św., według nauki Kościoła, jest momentem narodzin nowego katolika, poprzez wyzwolenie go z władzy szatana i grzechu pierworodnego. Sakrament powinien być więc szczególnie przypominany każdego roku na znak rozpoczęcia przez dziecko nowego życia w społeczności Kościoła Bożego. Rocznica Chrztu świętego powinna być obchodzona każdego roku, najlepiej przy obecności nie tylko najbliższej rodziny, ale również i chrzestnych. Tego dnia rodzice powinni zamówić w Kościele specjalną Mszę św. w intencji ich dziecka na znak odnowienia sakramentu Chrztu św. Dzień ten powinien być dniem szczęścia dla całej rodziny, wypełnionym modlitwami oraz wspólnym spożywaniem posiłku. Źródło: <https://polki.pl/rodzina/uroczystosci-rodzinne,czy-obchodzic-rocznice-chrztu-swietego,10293258,artykul.html>

○○○ NIEUSTAJĄCE MYŚLI DO DALSZEGO PRZEMYŚLENIA ○○○

„Jeśli chcesz dobrze dla swoich dzieci, to spędzaj z nimi dwa razy więcej czasu i wydawaj na nie dwa razy mniej pieniędzy.”
(Abigail Van Buren)

„Nic nie jest tak szlachetne i przydatne jak dobre wspomnienie... Kto zgromadził wiele takich wspomnień z dzieciństwa, zaopatrzył się na całe swe życie.”
(Fiodor Dostojewski)